

РЕШЕНИЕ

№ 7626

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 26.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1348** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 вр. чл. 144, ал. 1 вр. чл. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/:
Производството е образувано по жалба на „Имобилие 93“ ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, представлявано от Т. Г. К., чрез адвокат В. П. К., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 3, срещу Ревизионен акт /РА/ № СФД22-РД77-163/29.11.2022 г., издаден от органи по приходите, Дирекция „Общински приходи“, Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Столична община, потвърден с Решение № СОА23-РД28-3/18.01.2023 г. на Кмет на Столична община, с който на жалбоподателя са установени задължения и лихви за просрочие върху тях в общ размер на 55 180.98 лв. – задължения за Данък за недвижими имоти /ДНИ/ - 8 520.71 лв., ведно със законната лихва в размер на 1 841.64 лв. и задължения за Такса битови отпадъци /ТБО/ - 36 868.75 лв., ведно със законната лихва в размер на 7 949.88 лв. за данъчен период от 01.04.2019 г. до 31.12.2021 г.

В жалбата са релевирани доводи за нищожност на оспорения административен акт, алтернативно са изложени оплаквания за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърденията са за неправилно приложение на материалния закон и за нарушаване на основните принципи по установяване на данъчни задължения, както и за допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. С жалбата се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, не изпраща представител.

Ответният административен орган – Кмет на Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С., излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли Съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения административен акт, и да присъди в полза на Столична община следващото му юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес по делото.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № СФД22-РД01-132/17.08.2022 г., издадена от Началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ Е. К., Дирекция „Общински приходи“, Столична община, е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения за ДНО за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г. и за ТБО за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г. Обект на ревизията е нежилищен имот - сграда, притежаван от дружеството. ЗВР е връчена на 15.09.2022 г. на упълномощено от управителя на ревизираното дружество лице /л.27-30,т.І/, като ревизията следва да завърши в срок до три месеца от връчване на ЗВР. За ревизиращи органи по приходите са определени: Н. Ц. Х. – С. – ръководител на ревизията, на длъжност Главен инспектор в Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“, Столична община и И. И. К. – А. на длъжност Главен инспектор в Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“, Столична община.

За резултата от ревизионното производство е изготвен Ревизионен доклад /РД/ № СФД22-ТД26-3917/09.11.2022 г., връчен на пълномощник на дружеството на 14.11.2022 г. (л.210-223). Срещу издадения РД от страна на дружеството-жалбоподател в законоустановения срок и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е депозирано Възражение с вх. № СФД22-ТД26-4273/29.11.2022 Г., което е обсъдено и прието от органите по приходите като неоснователно /л.224-227,т.І/.

Ревизията приключва с РА № СФД22-РД77-163/29.11.2022 г., издаден от Е. К. К. – орган възложил ревизията, на длъжност Началник на отдел в Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“, Столична община и Н. Ц. Х. – С. – ръководител на ревизията, на длъжност Главен инспектор в Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“, Столична община на жалбоподателя са установени задължения и лихви за просрочие върху тях в общ размер на 55 180.98 лв. – задължения за ДНИ - 8 520.71 лв., ведно със законната лихва в размер на 1 841.64 лв. и задължения за ТБО - 36 868.75 лв., ведно със законната лихва в размер на 7 949.88 лв. за данъчен период от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г., дължими по отношение на собствен на дружеството нежилищен недвижим имот, находящ се на територията на [населено място], подробно описан в РА. РА е връчен на пълномощник на дружеството на 07.12.2023 г. /л.228-244,т.І/.

За установяване материалната компетентност на органите, издали ЗВР, РД и РА, са приложени Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г., издадена от Кмет на Столична

община, издадена на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА вр. чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК, в която са определени за органи по приходите служителите и длъжностните лица от Дирекция „Общински приходи“, Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Столична община, имащи правата и задълженията на органи по приходите по отношение производството по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на местните данъци и такса битови отпадъци, подробно изброени; Заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г.; Заповед № СОА20-РД15-363/08.01.2020 г., издадени от Кмет на Столична община; Разпореждане № СФД-20-ВК66-16/16.01.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Общински приходи“, с което на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, Е. К. К., на длъжност Началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, е определен във връзка със Заповед рег. № СОА20-РД09-1072/15.01.2020 г., издадена от Кмет на Столична община на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА вр. чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от ЗМДТ вр. чл. 8, ал. 5 от ДОПК за орган по приходите да упражнява компетентността по възлагане на ревизии и проверки за установяване на задълженията за местни данъци и местни такси за битови отпадъци и такса технически услуги съгласно ЗМДТ, както и приетите от Столичен общински съвет /СОС/ Наредба за определяне на размера на местните данъци и Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги /НОАМТЦУСО/, предоставяни от Столична община. С разпореждането е определено, в случай на отсъствие на Е. К. К., функциите на компетентен орган да се изпълняват от В. М. П. – на длъжност Главен инспектор в Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“, Столична община; Заповед № СОА20-РД15-352/08.01.2020 г., издадена от Кмет на Столична община и Заповед № СОА22-РД15-1892/27.05.2022 г., издадена от Кмет на Столична община /л.36-42,т.І/.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с изх. № СФД22-ТД26-2813/18.08.2022 г. от ревизираното дружество са изискани документи и обяснения. ИПДПОЗЛ е връчено на пълномощник на дружеството на 15.09.2022 г./л.46-49/ От страна на ревизирания субект в указания срок са представени с отговор вх. № СФД22-ТД26-2813/1/29.09.2022 г., както следва: Оборотни ведомости за 2019 г., 2020 г. и 2021 г.; Аналитични оборотни ведомости за 2019 г., 2020 г. и 2021 г.; Годишни финансови отчети за 2019 г., 2020 г. и 2021 г.; Счетоводна политика; Главни книги за 2019 г., 2020 г. и 2021 г.; У. акт и скици /л.50-84,т.І/.

Непосредствено преди депозиране на писмените обяснения и доказателства от страна на ревизираното лице, от страна на органите по приходите са извършени следните действия – посещение на адрес за връчване на ЗВР № СФД22-РД01-132/17.08.2022 г. и ИПДПОЗЛ № СФД22-ТД26-2813/18.08.2022 г., а именно [населено място], [улица]. Това е обективизирано в Протокол, съставен на основание чл. 50 от ДОПК с изх. № СФД22-ТД26-3027/07.09.2022 г. В протокола е отразено още, че на адреса се намира помещение – заведение за хранене, което в момента на помещението е било заключено, неизползваемо и видимо неработещо. При посещението не е бил открит никой, на когото да бъдат връчени документите /л.43-44, т.І/.

В хода на ревизията от страна на ревизиращия екип е изпратено Искане с изх. № СФД22-ВК66-905/18.08.2022 г. до Началник на отдел „Общински приходи Район „Т.“. С искането на основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК вр. чл. 12, ал. 1, т. 11 от ДОПК от страна на ревизиращия екип е поискано предоставяне на информация, относно актуалните данъчни партии /партидни номера/ за нежилищни имоти, собственост на

ревизираното дружество през ревизирия период 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г. /л.85-86, т.І/. В отговор с Писмо изх. № СФД22-ВК66-905/1/01.09.2022 г. на Началник на отдел „Общински приходи Район „Т.“ до ревизиращия екип са представени следните документи – Справка по Приложение 1а, относно „Имобилие 93“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]; Заверено копие на Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/17.05.2019 г.; Заверено копие на Декларация по чл. 27, ал. 1 от НОАМТЦУСО с вх. № СФИ19-ТД26-6344/29.11.2019 г. и заверена разпечатка на данъчни оценки по обекти – 3 бр. /л.87-119,т.І/.

Във връзка с предоставянето на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци са отправени искания за извършване на насрещни проверки към следните институции:

Изпратено е Писмо с изх. № СФД22-ВК66-904/18.08.2022 г. до Директор на Дирекция „Икономика и търговска дейност“, с което е изискано на основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК вр. чл. 12, ал. 1, т. 11 от ЗМДТ относно „Имобилие 93“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да се представи следната информация – има ли подавани декларации по чл. 23, ал. 1 и чл. 24, ал. 1 от НОАМТЦУСО, предоставяни от Столична община за имоти, находящи се в Район „Т.“ за ревизирия период от 01.01.2017 г. – 31.12.2021 г. /л.120,т.І/. Получен е отговор с Писмо рег. № СФИ22-ВК66-359/30.08.2022 г., с което е уточнено, че след извършена справка в архива на Дирекция „Икономика и търговска дейност“, от относно „Имобилие 93“ ЕООД са подадени следните декларации по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУСО за периода от 2017 г. до 2020 г.: за 2020 г. – Декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУСО с вх. № СФИ19-ТД26-6344/29.11.2019 г. за имот с партиден № 7224S234651, представляващ търговски обект – заведение, находящо се в [населено място], Район „Т.“, [улица]. Декларацията е изпратена за процедиране по компетентност в Дирекция „Общински приходи“ с Писмо с изх. № СФИ20-ВК66-99/14.02.2020 г. и за 2021 г. – от страна на ревизираното лице е подадена Декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУСО с вх. № СФИ20-ТД26-7042/02.12.2020 г. за имот с партиден № 7224S234651, търговски обект – заведение, находящо се в [населено място], Район „Т.“, [улица]. Посочено е, че Декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУСО с вх. № СФИ20-ТД26-7042/02.12.2020 г. не е процедирана, тъй като не отговаря на изискванията, установени в НОАМТЦУСО и за това обстоятелство „Имобилие 93“ ЕООД е уведомено с Писмо рег. № СФИ20-ТД26-7042/1/18.02.2021 г. С отговора от Дирекция „Икономика и търговска дейност“ са представени и описаните в писмото документи /л.121-123/.

Изпратено е Писмо с изх. № СФИ20-ВК08-1775/18.08.2022 г. до Директор на Столичен инспекторат, с което от страна на ревизиращите органи е изискано в срок до 01.09.2022 г. да се предостави писмено становище на Дирекция „Столичен инспекторат“ относно недвижим имот, собственост на „Имобилие 93“ ЕООД, находящ се в [населено място], Район „Т.“, [улица], като в писмото са поставени и въпроси, чиито отговори да се съдържат в изисканото становище. В отговор с Писмо вх. № СФД22-ВК08-1775/1/30.08.2022 г., е представено изисканото становище, касаещо сметосъбирането и сметоизвозването на посочения имот, заедно с копие на КП-20-0013504. В становището е посочено, че недвижим имот – сграда, находяща се в [населено място], Район „Т.“, [улица], се намира в сектор 1. Най-близката точка до гореописания имот е на [улица], като там са разположени 2 броя контейнера за битов отпадък 1 100 литра – на общо основание с кратност 7 /седем/ пъти седмично.

Фирмата – изпълнител на обществената поръчка относно предоставяне на услугите по чистота за периода 2017 г. – 2020 г. е Консорциум „Т. С. Център 1“ Д. Услуги по лятно и зимно почистване са предоставени за цялата територия на Район „Т.“ съгласно утвърдени оперативни планове за 2017 г. – 2021 г. Посочено е, че за „Имобилие 93“ ЕООД няма данни за подавана Декларация по чл. 23, ал. 1 и по чл. 23, ал. 2 от НОАМТЦУСО през 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2021 г. за посочения недвижим имот. Единствено за 2020 г. за посочения недвижим имот от „Имобилие 93“ ЕООД е подадена Декларация по чл. 23, ал. 1 и по чл. 23, ал. 2 от НОАМТЦУСО /л.124-129,т.1/.

В хода на ревизионното производство с Искане изх. № СФД22-ВК66-1024/14.09.2022 г., отправено от ръководителя на ревизията до Началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“, Столична община, е поискано налагане на предварителни обезпечителни мерки по отношение на ревизираното дружество. В тази връзка е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № СФД22-РД25-69/15.09.2022 г., с което на „Имобилие 93“ ЕООД е наложена „Възбрана“ върху следния недвижим имот – самостоятелен обект с идентификатор 68134.1001.502.1.4, с адрес: [населено място], Район „Т.“, [улица], ет. -1, с предназначени на самостоятелния обект: за обществено хранене, и представляващ търговски обект – заведение за бързо хранене на две нива /л.130-136,т.1/.

С Протокол за присъединяване № СФД22-ТД26-3374/03.10.2022 г. в хода на ревизията са приобщени следните писмени доказателства: Информация от Дирекция „Финанси“ при Столична община относно извършените и разплатени разходи по бюджета на Столична община за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване за съответните концесионери, обслужващи Район „Т.“ за период от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г., включително и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения по години за ревизирания период. От страна на Столичен инспекторат в хода на ревизията са предоставени: актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за месец от всяка година за ревизирания период, обобщени констативни протоколи за съответния месец, ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности за седем дни, както и фактури за начислени разходи на концесионерите, обслужващи Район „Т.“ за ревизирания период.

Ревизията е установила, че ревизираното дружество е собственик на следния нежилищен недвижим имот, както следва:

1. Нежилищен недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1001.502.1.4, с адрес: [населено място], Район „Т.“, [улица], ет. -1, находящ се в сграда 1, разположена в поземлен имот с идентификатор № 68134.1001.502, с предназначение на самостоятелния обект: за обществено хранене, брой на нива на обекта – 2, със застроена площ от 300.00 кв.м., търговски обект – заведение за бързо хранене на две нива, образуван след две преустройства. Имотът е придобит от ревизираното дружество чрез непарична вноска, внесена в капитала на дружеството с предмет право на собственост върху недвижим имот при учредяване на „Имобилие 93“ ЕООД, вписано в Агенция по вписвания на 19.03.2019 г.

За посочения имот е подадена Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/17.05.2019 г. за деклариране на сграда с площ 300 кв.м., с посочване, че

имотът е частна собственост на „Имобилие 93“ ЕООД и върху него няма учредено право на ползване. След декларирането на недвижимия имот в Отдел „Общински приходи „С./Т.“ е открита Партида № 7224F234651, с облог от 01.04.2019 г.

След извършен анализ на представените в хода на ревизията счетоводни документи – Синтетична оборотна ведомост по години за 2019 г., 2020 г. и 2021 г.; Аналитична оборотна ведомост за сметка 203 по години за 2019 г., 2020 г. и 2021 г., Счетоводен баланс към 31.12.2020 г. и към 31.12.2021 г. от страна на ревизиращите органи не е констатирано несъответствие между декларираната и счетоводно заведената отчетна стойност на имота – 1 652 500.00 лв. По отношение на сградата в хода на ревизията е взета предвид нейната отчетна стойност.

I. С обжалвания РА на дружеството са определени задължения за данък върху недвижимите имоти за описания по-горе недвижим имот.

1. Нежилищен недвижим имот, представляващ сграда, находящ се [населено място], Район „Т.“, [улица], ет. -1, находящ се в сграда 1 - В ревизионното производство е установено, че за ревизираните години данъчната оценка на сградата е установено, че същата е в размер на 767 553.80 лв., която е по-ниска от декларираната от ревизираното дружество отчетна стойност – 1 652 500.00 лв., поради което за облагането с ДНИ е използвана отчетната стойност на сградата за данъчен период от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г.

Определените задължения за ДНИ за имота са изчислени по следния начин:

За 2017 г. ДНИ за имот партида 7224F234651– Сграда: 0.00 лв.;

За 2018 г. ДНИ за имот партида 7224F234651– Сграда: 0.00 лв.;

За 2019 г. ДНИ за имот партида 7224F234651– Сграда: $1\,652\,500.00 \text{ лв.} \times 1.875 \text{ ‰} = 3\,098.44 \text{ лв.} / 12 \text{ м.} \times 9 \text{ м.} = 2\,323.83 \text{ лв.};$

За 2020 г. ДНИ за имот партида 7224F234651– Сграда: $1\,652\,500.00 \text{ лв.} \times 1.875 \text{ ‰} = 3\,098.44 \text{ лв.} = 3\,098.44 \text{ лв.}$

За 2021 г. ДНИ за имот партида 7224F234651– Сграда: $1\,652\,500.00 \text{ лв.} \times 1.875 \text{ ‰} = 3\,098.44 \text{ лв.} = 3\,098.44 \text{ лв.};$

За 2022 г. ДНИ за имот партида 7224F234651– Сграда: 0.00 лв.

Или общо ДНИ за периода 01.04.2019 г. – 31.12.2021 г. – Главница в размер на 8 520.71 лв. и Лихви 1 796.68 лв. Лихвите по дължимите суми за всеки един имот са изчислени към 09.11.2022 г.

II. С обжалвания РА на дружеството са определени задължения за такса за битови отпадъци за същите недвижими имоти.

1. Нежилищен недвижим имот, представляващ сграда, находящ се в [населено място], Район „Т.“, [улица], ет. -1, находящ се в сграда 1 – В хода на ревизията е установено и определено следното:

За 2019 г. отчетната стойност на недвижимия имот е в размер на 1 652 500.00 лв. за сграда. Съгласно Заповед № СОА18-РД09-1198/30.10.2018 г. на Кмет на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2019 г. за Район „Т.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За този имот не е подавана декларация за промяна по реда за определяне на ТБО /чл. 23, чл. 24 или чл. 27 от НОАМТЦУСО за 2019 г. Съгласно Решение № 857/20.12.2018 г. на СОС за 2019 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО е определен размер на ТБО – 10.00‰ върху отчетната стойност на недвижимия имот, включваща заплащане на следните услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ – за сметосъбиране и сметоизвозване –

3.60 ‰, за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 2.40 ‰ и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 4.00 ‰. В тази връзка са определени задължения за ТБО за 2019 г., както следва: $1\ 652\ 500.00\ \text{лв.} \times 10.00\text{‰} = 16\ 525.00\ \text{лв.}/12\ \text{м.} * 9\text{м.} = 12\ 393.75\ \text{лв.}$ – за сметосъбиране и сметоизвозване – 4 461.75лв., за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 2 974.50 лв. и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 4 957.50 лв.

За 2020 г. отчетната стойност на нежилищния недвижим имот е в размер на 1 652 500.00 лв. за сграда. Съгласно Заповед № СОА19-РД09-1486/31.10.2019 г. на Кмет на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2020 г. за Район „Т.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За този имот е подадена Декларация с вх. № СФИ19-ТД26-6344/29.11.2019 г. по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУСО, с която е заявено ползването на един брой съд за битов отпадък тип „Бобър“ с вместимост 1 100 литра, при честота на извозване един път седмично. Съгласно Решение № 52/30.12.2019 г. на СОС за 2020 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл. 23, ал. 3 и ал. 4 от НОАМТЦУПСО е определен размер на ТБО, според количеството битови отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честота на сметоизвозване, като е предвидено заплащането на следните услуги – по ал. 3: размер на ТБО за един съд за една година за всеки район на Столична община в лева, при честота на сметоизвозване един път седмично, в зависимост от вида и обема на съда, съгласно Приложение № Б, като цената на услугата по сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци е в размер на 1 340.00 лв. за един съд тип „бобър“ при честота на извозване един път седмично и по ал. 4: 4.00‰ върху отчетната стойност на имотите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. В тази връзка са определени задължения за ТБО за 2020 г., както следва: $1\ \text{бр.} \times 1\ 340.00\ \text{лв.} \times \text{един път седмично} + 1\ 652\ 500.00\ \text{лв.} \times 4.00\text{‰} = 1\ 340.00 + 6\ 610.00\ \text{лв.} = 7\ 950.00\ \text{лв.}$

За 2021 г. отчетната стойност на недвижимият имот е в размер на 1 652 500.00 лв. за сграда. Съгласно Заповед № СОА20-РД-09-2749/30.10.2020 г. на Кмет на СО, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2021 г. за „Т.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. От получен отговор от Дирекция „Икономика и търговска дейност“ в хода на ревизията е установено, че за 2021 г. от страна на „Имобилие 93“ ЕООД е подадена Декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО с вх. № СФИ20-ТД26-7042/02.12.2020 г., но същата не е процедурирана, тъй като не отговаря на изискванията, установени в НОАМТЦУПСО, за което и ревизираното лице е уведомено с Писмо рег. № СФИ20-ТД26-7042/1/18.02.2021 г. С Решение № 626/17.12.2020 г. на СОС за 2021 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, е определен размер на ТБО – 10.00‰ върху отчетната стойност на недвижимият имот, включваща заплащане на следните услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ – за сметосъбиране и сметоизвозване – 3.30‰ , за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 2.40‰ и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 4.30‰ . В тази връзка са определени задължения за ТБО за 2021 г., както следва: $1\ 652\ 500.00\ \text{лв.} \times 10.00\text{‰} = 16\ 525.00\ \text{лв.}$ – за сметосъбиране и сметоизвозване – 5 453.25 лв., за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 3 966.00 лв. и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 7 105.75 лв.

При прилагане на посочените промили ревизията е определила следните размери на ТБО:

За 2017 г. ТБО за имот партида 7224F234651– Сграда: 0.00 лв.;

За 2018 г. ТБО за имот партида 7224F234651– Сграда: 0.00 лв.;

За 2019 г. ТБО за имот партида 7224F234651– Сграда: $1\ 652\ 500.00\ \text{лв.} \times 10.00\% = 16\ 525.00\ \text{лв.}/12\ \text{м.} \times 9\ \text{м.} = 12\ 393.75\ \text{лв.}$ – за сметосъбиране и сметоизвозване – 4 461.75лв., за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 2 974.50 лв. и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 4 957.50 лв.;

За 2020 г. ТБО за имот партида 7224F234651– Сграда: $1\ \text{бр.} \times 1\ 340.00\ \text{лв.} \times \text{един път седмично} + 1\ 652\ 500.00\ \text{лв.} \times 4.00\% = 1\ 340.00 + 6\ 610.00\ \text{лв.} = 7\ 950.00\ \text{лв.};$

За 2021 г. ТБО за имот партида 7224F234651– Сграда: $1\ 652\ 500.00\ \text{лв.} \times 10.00\% = 16\ 525.00\ \text{лв.}$

Или ТБО за ревизирания период от 2019 г. до 2021 г. в общ размер главница – 36 868.75 лв. и лихви в общ размер – 7 755.29 лв., изчислени към 09.11.2022 г.

Недоволно от така издадения РА, ревизираното лице е оспорило в цялост същия пред Кмета на СО, като в жалбата по административен ред е изложило по-конкретни мотиви относно недвижимия имот, находящ се в в [населено място], Район „Т.“, [улица], ет. -1. Изложило е мотиви, че РА е издаден в противоречие с материалноправните и процесуалноправните норми. С Решение № СОА23-РД28-3/18.01.2023 г., издадено от Кмет на СО, РА е потвърден в цялост като правилен и законосъобразен.

Решението на Кмета на Столична община е връчено на упълномощено от ревизираното дружество лице на 23.01.2022 г. /л.12/. Жалбата срещу административния акт е депозирана чрез административния орган до Съда на 07.02.2023 г.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достига до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Относно обжалването на актовете за установяване на публични общински вземания за ДНИ и ТБО е приложим редът по ДОПК. Оспореният РА е издаден именно по този ред, от служители на общинската администрация - Дирекция „Общински приходи“, Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, които са разполагали с правата и са имали задълженията на органи по приходите съгласно чл. 4, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК. Тъй като актът е издаден в производство по чл. 112-120 от ДОПК, решаващ административен орган при обжалването му по административен ред е Кметът на СО, на основание чл. 4, ал. 5 ЗМДТ вр. чл. 152, ал. 2 от ДОПК и този орган се явява и ответник в настоящото съдебно производство. В случая административният ред за обжалване на РА е изчерпан, като същият изрично е потвърден. В тази връзка, Съдът приема, че потвърдителното решение е издадено от компетентен административен орган.

Потвърдителното решение на Кмет на СО е връчено на жалбоподателя лице на 23.01.2022 г. /л.12/, а жалбата срещу административния акт е депозирана чрез административния орган до Съда на 07.02.2023 г. /л.4/, и при наличието на правен интерес, поради което същата е **процесуално допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

Предвид отправеното искане от страна на жалбоподателя за прогласяване нищожността на оспорения РА, на първо място е необходимо да се отбележи следното:

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните

и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта, Съдът следи служебно и в тази връзка намира следното:

Съобразявайки горните факти, при извършената от настоящия съдебен състав служебна проверка относно материалната компетентност на органите, постановили оспорения ревизионен акт се установява, че същият не е издаден в нарушение на § 35 от ПЗР на ЗИД на ДОПК /в сила от 01.01.2013 г./ вр. чл. 4, ал. 1-5 и чл. 9б от ЗМДТ. Ревизионното производство е започнало след изменението на ДОПК с ДВ, бр.82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г. В оспорения пред Съда РА № СФД22-РД77-163/29.11.2022 г., е изрично посочено, че същият е издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Е. К. К., на длъжност Началник на Отдел „Ревизии и събиране на вземания“ – орган, възложил ревизията и Н. Ц. Х. – С. – ръководител на ревизията, на длъжност Главен инспектор в Отдел „Ревизии и събиране на вземания“. Същите са определени с надлежни заповеди и разпореждане, представени в хода на съдебното производство и описани подробно във фактическата част на настоящето съдебно решение.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването на задълженията за данъци се извършва с РА от служителите на общинската администрация. Ревизионното производство се образува с издаването на ЗВР, а правомощията на орган по възлагане на ревизия по чл. 112, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 4, ал. ал. 3 и 4 от ЗМДТ, възникват въз основа на изрично оправомощаване от Кмета на общината, което е доказано по делото и Разпореждане с рег. № СФД-20-ВК66-16/16.01.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Общински приходи“. По тези съображения, Съдът намира, че ревизионното производство е законосъобразно образувано, предвид издаването на ЗВР от компетентен орган по смисъла на чл. 112, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ.

ЗВР има предвиденото по чл. 113, ал. 1 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 1-5 от ЗМДТ съдържание. РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл. 117, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за срока на издаването и съдържанието му. РД, ведно с допълнителните документи, доказателства и приложения е връчен упълномощено от ревизираното дружество лице на 14.11.2022 г., и макар да е връчен извън тридневния срок, уреден в нормата на чл. 117, ал. 4 от ДОПК, следва да се има предвид, че този срок е инструктивен. Неговото нарушаване, съгласно константната практика на ВАС не води до ограничаване правото на защита на ревизираното лице, нито пък е от категорията на съществени процесуални нарушения /п.223/. От ревизионната преписка се установява, че от страна на ревизираното лице е депозирано възражение срещу издадения РД, което е разгледано и обсъдено от органите по приходите преди издаване на оспорения РА.

РА отговаря на изискванията за съдържание по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, предвид препращането към мотивите на РД изцяло, издаден е в срока по чл. 119, ал. 3 от същия кодекс, като е съобразен срокът за подаване на възражение срещу РД по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от връчване на РД. В тази връзка Съдът намира, че оспорения РА не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Нормата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, поради което фактическите и правни основания, посочени в доклада съставляват мотиви на ревизионния акт по смисъла на чл. 120, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Поради това липсата на мотиви в акта, при наличието на такива в ревизионния доклад, не представлява нарушение на изискванията за форма и съдържание по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът също така не констатира съществени процесуални нарушения на

административно-производствените правила, които да водят до нищожност. В тази насока е и константната съдебна практика на ВАС /Решение № 15779/20.11.2019 г., постановено по административно дело № 5676/2019 г. по описа на ВАС и др./

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл. 109 от ДОПК.

Критериите и основните принципи за определяне размера на ДНИ и ТБО по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 и чл. 6, ал. 1, б. „а“ от ЗМДТ, са очертани в чл. 1, ал. 2 и ал. 3 и съответно чл. 7 и чл. 8 от закона, а конкретните правила за определянето и администрирането им са уредени с Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с Решение № 894, Протокол 93/23.11.2006 г. на СОС.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, Раздел II ЗМДТ – чл. 10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, Раздел I ЗМДТ – чл. 62-64, чл. 66-69 и чл. 71. По силата на чл. 19, ал. 1 от закона, данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи, а тя, според чл. 20, ал. 1 от същия закон, се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването. Съгласно нормата на чл. 62 ЗМДТ, таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът ѝ се определя по реда на чл. 66 от закона за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

По същество, както се посочи, жалбоподателят оспорва в цялост издадения РА, като излага доводи за незаконосъобразност относно определените му задължения за собствения му нежилищен недвижим имот, находящ се в [населено място], Район „Т.“, [улица], ет. -1, находящ се в сграда 1. Не се спори между страните, че за целите на облагане по ЗМДТ като основа за недвижимия имот е взета заведената му счетоводно отчетна стойност, която както се установи е по-висока от данъчната оценка. В тази връзка, Съдът следва, че от страна на жалбоподателя не са релевирани възражения в тази насока в депозираната жалба. Отделно от това, не се спори и по отношение на това, че за обложения имот е подадена Декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ, подробно описана във фактическата част на настоящия съдебен акт.

Правилно и в съответствие със закона ревизиращият орган е базирал облагането на имота върху отчетната му стойност. Взел е предвид всички относими законови критерии /вид на имота, местонахождение, площ, индивидуални характеристики на имота – търговски обект за обществено хранене, съобразил е коефициентите за инфраструктура, устройствена зона и застроеност/, като е коментирал подробно всеки един от тях в РД. Б. размери на ТБО са били определени с решения на СОС за отделните години и за всяка услуга поотделно и законосъобразно са приложени от административния орган.

Правният спор по делото е свързан с материалната законосъобразност на определените задължения за ДНИ и ТБО:

Относно облагането с ДНИ: По отношение на определения ДНИ за недвижими имоти, находящи с в [населено място], подробно посочени от т. 1 до т. 9 във фактическата част на настоящия съдебен акт, Съдът намира изводите на органите по

приходите за правилни и законосъобразни.

Данъчно задължените лица за ДНИ са определени в нормата на чл. 11 от ЗМДТ. Съгласно ал. 1 на цитираната норма, данъкът се дължи от собственика на имота. Разпоредбата на чл. 13 от ЗМДТ, предвижда, че данъкът се дължи независимо дали имотът се ползва или не. По силата на чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ, данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи. Съгласно чл. 21 от ЗМДТ, Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, каквито са и процесните имоти, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2. Дружеството-жалбоподател е собственик на процесния недвижим имот и като такъв е задължено лице по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ за данъка върху недвижимите имоти.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 18 и т. 19 от ЗМДТ се освобождават от данък сградите, въведени в експлоатация преди 01.01.2005 г. и получили сертификати с клас енергопотребление "В", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 Януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и Наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва: а) за срок от 7 години – считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата; б) за срок 10 години – считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване на нуждите на сградата /т.18/ и сградите, въведени в експлоатация след 1 Януари 1990 г. и преди 1 Януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 Януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и Наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва: а) за срок от три години – считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата; б) за срок от 5 години – считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата /т.19/. Такива доказателства не са представени от жалбоподателя, нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство.

От събраните в хода на ревизията и съдебното производство писмени доказателства се установява, че от страна на ревизираното дружество е подадена Декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/17.05.2019 г., с която ревизирания субект е декларирал, че е придобил обект – сграда, с начин на придобиване апорт, въз основа на учредителен акт от 05.03.2019 г., придобит от „Телор“ ООД, ЕИК:[ЕИК], с отчетна стойност 1 652 500.00 лв., с предназначение – самостоятелен обект за обществено хранене. Към декларацията са представени Нотариален акт за покупко – продажба № 111, т. I, рег. № 5504, дело № 95/2015 г., Извлечение от Търговски регистър, Агенция по вписвания; У. акт на „Имобилие 93“ ЕООД от 05.03.2019 г., Схема-скица № 15-390986/03.05.2019 г. на самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1001.502.1.4, издадена от СГКК – [населено място]; Справка за отчетната стойност на недвижими имот- 1 652 500.00 лв. за недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица] площ 300 кв.м. и служебни справки от Район „С. - Т.“, Столична община за данъчни периоди от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г. /л.88-119,т.I/. Безспорно процесният недвижим имот е частна собственост на ревизираното дружество, както и че върху няма учредено право на ползване. Не се спори между страните, че за периода от датата на придобиване съгласно представения учредителен акт на дружеството, а именно от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г., имотът е заведен счетоводно – сграда – С. център в Сметка 203, с отчетна стойност 1 652

500.00 лв., за която е установено, че не се различава от декларираната отчетна стойност в размер на 1 652 500.00 лв. Установено е още, че данъчната оценка на сградата е в размер на 767 553.8 лв. за данъчен период от 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г., в размер на 763 657.6 лв. за данъчен период от 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. и в размер на 759 761.4 лв. за данъчен период от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. /л.114-116, т.И/, и в тази връзка е взета предвид отчетната стойност, която е по-висока като стойност от данъчната оценка.

В хода на ревизията при изчисляване дължимия ДНИ е изчислен съгласно чл. 4, от Приложение № 2 от ЗМДТ, съгласно която разпоредба – Данъчната оценка на сгради или на части от сгради се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта по следната формула - $ДО = БС \times Км \times Ки \times Кх \times Кв \times Ко \times ПЛ$, където: БС е базисната данъчна стойност на 1 кв.м. в левове; Км е коефициент за местоположение; Ки е коефициент за инфраструктура; Кх е коефициент за индивидуални характеристики; Кв е коефициент за височина; Ко е коефициент за овехтяване и ПЛ е площта на сградата или част от нея в кв.м.

В чл. 21 от ЗМДТ е посочено, че Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. Съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗМДТ, Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ, данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година. В ал. 3, изр. първо на посочения законов текст е предвидено, че при промяна на данъчната оценка на имота през годината, данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. По силата на чл. 19, ал. 4 от ЗМДТ, ал. 3, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване. Т.е за нежилищни имоти на предприятия данъчната оценка се определя към 1 Януари на годината. В чл. 13 от ЗМДТ е посочено, че данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не. Отчетната стойност, съгласно § 1, т. 17 от ДР на ЗМДТ, е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

От цитираните разпоредби става ясно, че ДНИ за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. /данъчен период от 01.04.2019 г. – 31.12.2021 г. е в размер на 1.875 на хиляда върху отчетната стойност на недвижимия имот, която се определя към 01.04.2019 г., съответно към 01.01.2020 г. и 01.01.2021 г. и представлява по-високата стойност между отчетната стойност и оценката по Приложение № 2 от ЗМДТ.

От събраните по делото доказателства се установява, че към 01.04.2019 г. /датата на придобиване на имота/ отчетната стойностна на обект сграда, собственост на „Имобилие 93“ ЕООД е в размер на:

Обект Сграда с отчетна стойност за облагане в размер на 1 652 500.00 лв.

Към 01.04.2019 г. отчетната стойност на обект сграда е в размер на: обект сграда с отчетна стойност за облагане в размер на 1 652 500.00 лв.

Към 01.01.2020 г. отчетната стойност на обект сграда е в размер на: обект сграда с отчетна стойност за облагане в размер на 1 652 500.00 лв.

Към 01.01.2021 г. отчетната стойност на обект сграда е в размер на: обект сграда с отчетна стойност за облагане в размер на 1 652 500.00 лв.

За да се извърши преценка коя стойност ще бъде релевантна за определяне на

данъчната оценка на имота, съобразно изискванията на чл. 21 от ЗМДТ, е необходимо да бъде установена стойността на обект – Сграда, изчислени съобразно Приложение № 2 от ЗМДТ. В тази връзка, Съдът съобрази следното:

От събраните по делото доказателства се установява, че сградата представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1001.502.1.4 по КККР на [населено място], Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-108/13.12.2016 г. на Изпълнителен директор на АГКК, като няма последващо изменение за имота, находящ се в [населено място], Район „Т.“, [улица], ет. -1, находящ се в сграда 1 /едно/, разположена в поземлен имот с идентификатор № 68134.1001.502, с предназначение на самостоятелния обект: за обществено хранене, брой на нива на обекта: 2 /две/, със застроена площ от 300.00 кв.м., при съседни на първо ниво: на същия етаж – няма, над обекта – няма, под обекта – няма, над обекта – няма; при съседни на второ ниво: на същия етаж – СО с идентификатор 68134.1001.502.1.3, под обекта – няма, над обекта – СО с идентификатор 68134.1001.502.1.3; стар идентификатор 68134.1001.502.1.2, прилежащи части: съответните идеални части от общите части на сградата; Търговски обект – Заведение за бързо хранене на две нива, образуван след две преустройства, първото извършено съгласно одобрени архитектурни проекти, Разрешение за строеж № 99/07.08.2008 г., издадено от Главен архитект на Район „Т.“ при Столична община, преработка по време на строителството от 10.03.2011 г. и Удостоверение за въвеждане в експлоатация № 717/20.07.2011 г., издадено от Директор на Дирекция „Контрол при строителството“ при Столична община, а второто, съгласно одобрени архитектурни проекти; Разрешение за строеж № 23/24.03.2015 г., издадено от Главен архитект на Район „Т.“ при Столична община и Удостоверение за въвеждане в експлоатация № 696/30.07.2015 г., издадено от Директор на Дирекция „Контрол при строителството“ при Столична община, който търговски обект е разположен на сутеренния и партерния етаж на четириетажна сграда, находяща се на административен адрес: [населено място], [улица], с РЗП 300 кв.м., състоящ се от: на първо ниво – сутереният етаж, на кота -3.30 м. от: зала за посетители, кухня, помещение за подготовка на продукти, умивалня, сервитьорски офис, битово помещение за персонала, тоалетна за клиенти с общо преддверие пред тях, тоалетна за персонала, склад и стълбище за горното ниво, със ЗП на първо ниво от 160.00 кв.м., на второ ниво – партерния етаж, на кота 0.00 м. от входно преддверие, зала за посетители, бар, място за приготвяне на скара и пици, гардероб и стълбище за долното ниво, със застроена площ на второ ниво от 140.00 кв.м., при граници на търговския обект: от юг – [улица], от запад – [улица], от север – двор и стълбище, водещо до надпартерния етаж и представляващо единствени вход и изход за надпартерния етаж в сградата, от изток – стълбище, водещо до надпартерния етаж и представляващо единствения вход и изход за надпартерния етаж в сградата, отгоре – жилище, заедно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, в което същата сграда е построена, съставляващо УПИ – IV-1 по плана на [населено място], местността ГГЦ-Г-6 – I част, с площ 398 кв.м., при граници: [улица], [улица], УПИ III-13 и УПИ V-2, който УПИ съставлява поземлен имот с идентификатор № 68134.1001.502 по КККР на [населено място], одобрени със Заповед № РД-18-108/13.12.2016 г. на Изпълнителен директор на АГКК.

Според чл. 4 от Приложение 2 на ЗМДТ, данъчната оценка на сгради или на части от сгради се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта по следната формула - ДО = БС x Км x Ки x Кх x Кв x Ко x ПЛ, където:

ДО е данъчната оценка в левове;

БС – базисната данъчна стойност на 1 кв.м в левове;

Км – коефициент за местоположение;
Ки – коефициент за инфраструктура;
Кх – коефициент за индивидуални характеристики;
Кв – коефициент за височина;
Ко – коефициент за овехтяване;
ПЛ – площта на сградата или част от нея в кв.м.

Базисната данъчна стойност се определя, съобразно изискванията на чл. 5, ал. 1-3 от П.. 2 от ЗМДТ, доколкото конструкцията на сградата е МЗ и същата е нежилищна, което не е спорно по делото. При това положение, съгласно Таблица 2 по чл. 5, ал. 3 от ЗМДТ, БС е в размер на 18.70 лева, като в някои случаи (регламентирани изрично в посочения законов текст), тази стойност подлежи на съответни корекции.

Коефициентът за местоположение Км представлява нормативно регламентирана стойност, чиито размер е различен и се определя в зависимост от вида на сградите, по таблици № 3 и № 4 към чл. 6 от Приложение 2 от ЗМДТ.

Коефициентът за инфраструктура Ки се определя съобразно изискванията на чл. 7 от Приложение № 2 и по посочената в него формула – $K_i = 1 + A + B + G + D + E$.

Коефициентът за индивидуални характеристики Кх се определя по правилата на чл. 8 от Приложение № 2 на ЗМДТ, като към единица се прибавят следните корекции: $K_x = 1 + k_1 + k_2 + k_3$, където k_1 касае жилищни и предимно жилищни сгради, каквато процесната е, k_2 представлява корекция за физическото състояние на обекта, а k_3 е корекция за подобрения към обектите.

Съобразно чл. 9 от Приложение № 2 от ЗМДТ, коефициентът за височина Кв се определя за търговски, производствени и селскостопански обекти, когато височината на етаж е по-голяма от четири метра, по следната формула: $K_v = (B - 3) \cdot 0.05$.

Според чл. 10 от Приложение № 2 от ЗМДТ, коефициентът за овехтяване Ко се определя по следната формула: $K_o = [100 - (B - 5) \cdot PR] / 100$, където: БГ е броят години от завършването на сградата до момента на оценката (цяло число); ПР – годишен процент на овехтяване на сградите, в зависимост от вида на конструкцията.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ, площта на сградата или част от нея ПЛ се определя въз основа на РЗП на сградата, съответно на оценяваната част от нея.

Доколкото с РА са ревизирани три периода – 2019 г., 2020 г. и 2021 г., ДО по реда на П.. 2, следва да се извърши поотделно за 2019 г., 2020 г. и 2021 г., тъй като коефициентът за овехтяване на сградите, чието изчисление е обусловено от броя на годините от завършване на сградата до периода, за който се извършва оценката, е различен. В хода на ревизията е установено, че за 2019 г. Ко е в размер на 0.985; за 2020 г. – 0.98 и за 2021 г. – 0.975. Съдът приема, че именно 0.985, 0.98 и 0.975 са релевантните Ко, досежно процесната сграда, тъй като до този резултат се стига след изчислението им по описаната в П.. 2 от ЗМДТ формула, като се съобразява и факта, че сградата е въведена в експлоатация през 2011 г. и е придобит от ревизираното дружество през 2019 г.

Въз основа на изложеното, стойностите на ДО за процесната сграда за 2019 г. са както следва:

БС	18.70
Км	131.04
Ки	1.06
Кх	1
Кв	1
Ко	0.985
ПЛ	300

Данъчна оценка – 767 553.80 лв.

Отчетна стойност – 1 652 500.00 лв.

Основа за облагане, съгласно чл. 21 от ЗМДТ - 1 652 500.00 лв. или
 $1\,652\,500.00 \times 1.875\text{‰} = 3\,098.44$ лв./12 м. * 9 м. = 2 323.83 лв.

Общо: 2 323.83 лв.

За 2020 г.:

БС 18.70
Км 131.04
Ки 1.06
Кх 1
Кв 1
Ко 0.98
ПЛ 300

Данъчна оценка – 763 657.60 лв.

Отчетна стойност – 1 652 500.00 лв.

Основа за облагане, съгласно чл. 21 от ЗМДТ - 1 652 500.00 лв. или
 $1\,652\,500.00 \times 1.875\text{‰} = 3\,098.44$ лв.

Общо: 3 098.44 лв.

За 2021 г.:

БС 18.70
Км 131.04
Ки 1.06
Кх 1
Кв 1
Ко 0.975
ПЛ 300

Данъчна оценка – 759 761.40 лв.

Отчетна стойност – 1 652 500.00 лв.

Основа за облагане, съгласно чл. 21 от ЗМДТ - 1 652 500.00 лв. или
 $1\,652\,500.00 \times 1.875\text{‰} = 3\,098.44$ лв.

Общо: 3 098.44 лв.

При така установеното, Съдът намира за правилни така извършените изчисления, а именно ДО е изчислена правилно и законосъобразно.

По отношение на сградата, представляваща обект за обществено хранене за 2019 г. в хода на ревизията и по делото се установи, че отчетната стойност на същата е в размер на 1 652 500.00 лв. Съпоставката между отчетната стойност и данъчната оценка по Приложение № 2 от ЗМДТ досежно сградата, обуславя извода, че съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ, данъчната оценка на същата се определя от оценката по Приложение № 2 от ЗМДТ и за 2019 г. с е равнява на 767 553.80 лв. За 2020 г. данъчната оценка е в размер на 763 657.60 лв. и за 2021 г. - 759 761.40 лв. Съгласно изчисленото в хода на ревизията размерът на дължимия данък за 2019 г. е 2 323.83 лв. /съобразно датата на придобиване на имота, изчислен правилно от 01.04.2019 г./, за 2020 г. – 3 098.44 лв. и за 2021 г. - 3 098.44 лв.

При така установеното, Съдът намира, че ДНИ за сградата е правилно и законосъобразно определен в хода на ревизията. В заключение следва да се има предвид и че дружеството е декларирало съответните данни за притежавания от него имот и сграда по реда, уреден в ЗМДТ. Данъчната декларация има обвързващо действие за подалия я правен субект. По своята същност тя е частен писмен документ, подписан от лицето, сочено като неин издател, и като такъв го обвързва както поради наказателна отговорност, която носи за декларирането на неверни факти и обстоятелства, така и поради декларирането на неизгодни за него факти и обстоятелства, които водят до възникване на данъчно задължение. Именно

декларирането в нея става достоверно на данъчния орган. И в тази връзка неоснователни са така изложените в жалбата възражения. Следователно РА в тази му част следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен /в този смисъл Решение № 14256/22.12.2016 г., постановено по административно дело № 12227/2015 г. по описа на ВАС/.

Относно облагането с ТБО, по делото не съществува спор относно предоставянето от общината на услугите по чл. 62 от ЗМДТ по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населеното място, като имотите попадат в обхвата на територията, на която тези услуги се предоставят от СО. Естеството на ТБО като възнаграждение за извършени услуги предполага те да се предоставят, за да е дължима таксата.

По отношение на недвижимия нежилищен имот, с адрес: [населено място], Район „Т.“, [улица], представляващ търговски обект – заведение за бързо хранене, Съдът намира възраженията, изложени в жалбата за неоснователни. Съображенията в тази насока са следните:

Нормата на чл. 8, ал. 5 от ЗМДТ предвижда, че общинският съвет с наредба определя реда, по който задължените лица могат да бъдат освобождавани от заплащане на съответната такса, когато те не ползват услугата през съответната година, а според ал. 6 общинският съвет може да освобождава отделни категории лица изцяло или частично от заплащане на отделни видове такси, като редът също се определя с наредба.

В изпълнение на законовата делегация Столичният общински съвет е приел Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община. В разпоредбата на чл. 8 от нея е уредено, лицата, неползващи услуга през годината или определен период от нея, се освобождават изцяло или частично от заплащане на съответната такса по ред, определен със същата наредба. Редът е регламентиран в текста на чл. 27 от посочената наредба, а именно: не се събира такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за имоти на граждани и предприятия, които няма да се ползват през цялата година и задълженото лице е подало декларация по образец за това обстоятелство в отделите „Местни данъци и такси“ на Дирекция ПАМДТ по местонахождение на имота. Декларацията се подава в срок от 1 ноември до 31 декември на предходната година.

Видно от представените в хода на ревизията и съдебното производство се установява, че от страна на дружеството-жалбоподател за ревизирания период от датата на придобиване на имота 01.04.2019 г. до 31.12.2019 г. от страна на ревизираното лице не са подадени декларации за промяна на реда за определяне на ТБО по чл. 23, чл. 24 или чл. 27 от НОАМТЦУПСО. Доказателства за обратното не са представени нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство, поради което Съдът намира, че правилно с РА е определен за дължима от ревизираното лице ТБО в размер на 12 393.75 лв., считано от 01.04.2019 г. до 31.12.2019 г., съгласно датата на придобиване на недвижими имот.

За 2020 г. от страна дружеството е подадена Декларация с вх. № СФИ19-ТД26-6344/29.11.2019 г. по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО с посочен съд за събиране на отпадъци – заявено ползване на един брой съд за битов отпадък тип „Бобър“. Следователно от страна на ревизираното лице е декларирано, че недвижимият имот ще се ползва за периода 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. В тази връзка правилно е определена дължимата ТБО за периода в размер на 7 950.00 лв.

За 2021 г. от страна на ревизираното лице, както се установи по делото е подадена

Декларация с вх. № СФИ20-ТД26-7042/02.12.2020 г., която не е процедирана, поради факта, че не отговаря на изискванията в НОАМТЦУПСО, за което ревизирия субект е уведомен писмено на 18.02.2021 г. В тази връзка правилно е определена дължимата ТБО за периода в размер на 16 525.00 лв.

Безспорно е по делото, че имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, съгласно издадени от Кмет на СО: Заповед № СОА18-РД09-1198/30.10.2018 г., Заповед № СОА19-РД09-1486/31.10.2019 г. и Заповед № СОА20-РД-09-2749/30.10.2020 г. на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, представени по делото. Установи се още, че между СО и Консорциум „Т. С. Център 1“ Д. е сключен Договор от 26.03.2015 г. за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Събиране и транспортиране на отпадъци, почистване и поддържане на улици и други места за обществено ползване на територията на Столична община по обособена позиция № 7 Седма зона – райони „В.“, „О.“, „Т. - Център“, между булевардите „В.“, „Патриарх Е.“, „Х. Б.“ и [улица]/л.271 и следващите, т.И/, представени са и констативни протоколи по видове извършена дейност за всеки ревизиран период, както и фактури за извършените дейности от Консорциум „Т. С. Център 1“ Д..

Такса битови отпадъци по своята същност безспорно не е данък. Това означава, че таксата не се дължи единствено поради факта на правна връзка между задължения субект и разположен на територията на съответната община имот. Таксата за битови отпадъци е публично задължение, което задължените субекти дължат, когато общината им престира услуга. Под общото наименование такса за битови отпадъци законодателят е обединил четири различни по вид услуги, свързани с битовите отпадъци - сметосъбиране, сметоизвозване, обезвреждане, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Всяка от тези четири услуги има свой собствен предмет и цел и именно поради това законодателят изрично е посочил в чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ, че таксата се определя за всяка дейност, като е определил и необходимите за тази дейност разходи. Тъй като услугите са различни и няма законово изискване те да бъдат престирани едновременно, право на Кмета на общината е да прецени кои услуги, кога и с каква честота ще бъдат предоставяни. Освен това, тъй като услугите са различни по предмет и удовлетворяват различни потребности, различни са условията, при които се счита, че не се престират.

За да възникване задължение за такса за сметосъбиране и сметоизвозване, не е достатъчно общинският съвет да приеме решение за размера на таксата, а Кметът на общината да издаде заповед по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ. Това са необходимите нормативни предпоставки за предоставяне на услугата. Необходимо е общината и фактически да е предоставила услугата сметосъбиране и сметоизвозване на конкретния правен субект по смисъла на чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ. А това се доказва конкретно, като тежестта на доказване е на органа с оглед чл. 170, ал. 1 от ЗМДТ.

В случая е безспорно, че в представените от органа писмени доказателства за предоставяне на услугите е посочен изрично имота на дружеството-жалбоподател, но и начина на отчитане на извършените дейности - по улици и сектори, дава възможност надлежно да се установи предоставянето на услугите сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане на битовите отпадъци по отношение на конкретния имот, както и предоставянето на услугата поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване по отношение на района, в който се намира имота на касатора. С оглед на това доводите на жалбоподателя в тази връзка са неоснователни

Количеството на битови отпадъци, събирани и извозвани от конкретния недвижим имот може да бъде определено по смисъла на чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ, само когато за тази цел имотът е снабден със съдове за събиране и съхраняване, предназначени

единствено за създаването в него отпадъци. Реалното количество на битовите отпадъци в този случай ще бъде равно на броя на съдовете, умножено с честотата на сметоизвозването. Когато в района, в който се намира имотът, е разположен съд за събиране и съхраняване на битови отпадъци от неопределен брой имоти, количеството на битови отпадъци от един имот не може да бъде определено и за всички имоти в района. ТБО се определя по правилата на чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ. По делото се установи, че от страна на ревизираното лице за 2019 г. не са подадени декларации по чл. 23, чл. 24 или чл. 27 от НОАМТЦУПСО, а за 2021 г. подадената не е процедирана, поради това, че не отговаря на изискванията на НОАМТЦУПСО, следователно и за този период следва извод за липса на подадена такава, подадена е единствено за 2020 г. В декларацията от 2020 г. е заявено ползване на един съд от 1 100 литра, тип „Бобър“. Поради, което ТБО правилно е определена съобразно отчетната стойност на недвижимия имот – сграда.

Както се посочи по-горе от страна на жалбоподателя, нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства във връзка с релевираните от него възражения в жалбата. Отделно от това, същият не прояви процесуална активност във връзка с наведените доводи в жалбата, от негова страна не бе поискано назначаване на съдебно-счетоводна експертиза, нито на съдебно-техническа такава, независимо от дадените му от Съда указания.

В заключение се налага изводът, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен. Постановен е от компетентен административен орган, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни норми, обсъдени по-горе, и при спазване на административнопроизводствените правила. Актът е обоснован и мотивиран. Това налага жалбата да бъде отхвърлена като недоказана и неоснователна.

С оглед изхода на делото с отхвърляне на жалбата, неоснователна се явява претенцията на оспорващата страна за присъждане на разноски. Основателно се явява и като такова следва да бъде уважено искането на административния орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Общият материален интерес по делото е размер на 55 180.98 лв. (ДНИ в размер на 8 520.71 лв. и лихва в размер на 1 841.64 лв. и ТБО в размер на 36 868.75 лв. и лихва в размер на 7 949.88 лв.). Съобразно нормата на чл. 144 от АПК вр. чл. 78 от ГПК вр. чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, полагащото се на ответника юрисконсултско възнаграждение е в размер на 5 064.47 лв., което се възлага в тежест на оспорващата страна.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно и чл. 161, ал. 1, изречение трето от ДОПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Имобилие 93“ ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, представлявано от Т. Г. К., чрез адвокат В. П. К., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 3, срещу Ревизионен акт № СФД22-РД77-163/29.11.2022 г., издаден от органи по приходите, Дирекция „Общински приходи“, Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Столична община, потвърден с Решение № СОА23-РД28-3/18.01.2023 г. на Кмет на Столична община, с който на жалбоподателя са установени задължения и лихви за просрочие върху тях в общ размер на 55 180.98 лв. – задължения за Данък за недвижими имоти /ДНИ/ - 8 520.71 лв., ведно със законната лихва в размер на 1 841.64 лв. и задължения за Такса битови отпадъци /ТБО/ - 36 868.75 лв., ведно със законната лихва в размер на 7 949.88 лв. за данъчен период от 01.04.2019 г. до 31.12.2021 г.

ОСЪЖДА „Имобилие 93“ ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, представлявано от Т. Г. К., чрез адвокат В. П. К., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 3, да заплати на Столична община, юрисконсултско възнаграждение в размер на 5 064.47 лв. /пет хиляди и шестдесет и четири лева и 0.47 стотинки/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: